

ZAJĀ•MAVĀ•MĀ•STA - STELVIO

ĀĀEtrtek, 28 kvĀten 2015

Rozhodla jsem se, Āe si udĀlám malou rekapitulaci tĀch nejzajímavĀjších míst, kde jsme byli a kde se nám nejlíbil. Tady je první z nich. Místo, které si zaslouĀí být v mém seznamu první. PrĀsmyk Stelvio, italsky Passo dello Stelvio, nĀmecky Stilsfer Joch. Sedlo v italských Alpách, asi 200 m od švýcarských hranic. NadmoĀ™ská výška 2758 m.

KdyĀ mi jednou manĀel ukazoval v nĀjaké diskuzi fotografii jedné šílenĀ zamotané silnice nĀkde v horách, ta jsem jen nevĀĀ™icnĀ kookala... O nĀco pozdĀji jsem si na ty Āábelské serpentiny vzpomĀla, kdyĀ jsem listovala Alpách a podobné zatáky a horské silnice tam vidĀla. Myslím, Āe jsem zrovna byla tĀhotná a pĀ™edstava takové cesty pro mĀ byla víc neĀ sci-fi. Potom jsem knihu zase odloĀila a snila, Āe jednou se nĀkam tam podíváme na dovolenou taky porodím. AĀ prtĀ vyrostete... O pár let pozdĀji se sen stal realitou. Byl konec ledna a my s manĀelem sedĀli na knihou a mapou Evropy. Vedle nás v poĀítaĀi nalistovaná stránka google maps a v hlavní roli, tedy ve vyhledávacím okénku byly Alpy ve všech svých podobách. A mimo jiného na nás vyskoĀila i ta fotografie šedivého hada, který se asi zbláznil a byl klikatĀjší neĀ kresba na hĀ™betĀ zmije. Po prvním ohledání jsme mĀli jasno, Āe bude urĀitĀ jedno z míst, kam se prostĀ musíme podívat. Realita je ještĀ úĀasnéjší neĀ v fotografii. 48 Āíslovaných serpentín na stranĀ z vesnice Pratto allo Stelvio, 36 na stranĀ dolĀ do Bormia. Jedna zatá stĀ™ídá druhou. Sem tam osobní auta vystĀ™ídá nĀjaký obyĀáek, který se v nĀkterých vraceĀkách sotva stoĀí, nahoru mĀjíte cyklisty. A Āe tĀch poslednĀ jmenovaných je víc neĀ dost. StateĀnĀ šlapou nahoru, aby pak sfrĀeli dolĀ závod. Celou cestu je všude krásný rovný asfalt, vyjet se dá aĀ nahoru. Ze Stelvia se dá ještĀ vyjet nahoru lanovkou do 3450 metrĀ. My jsme na Stelvio dorazili bohuĀel uĀ dost pozdĀ odpoledne a lanovku jsme nes Ale i tak to byl úĀasný záĀitek. Byla polovina srpna, dole pod horami jsme mĀli na sobĀ jen tílka na ramínka a kraĀasy. NahoĀ™e na Stelviu byly ještĀ zbytky snĀhu. I kdyĀ svítlo sluníĀko, bundy a mikiny byly velmi vítané. SamozĀ™ej nejen dĀti musely zkusit, jestli je sníh opravdu jako sníh, tedy studený a mokrý a dost snĀhovatý. Zejména manĀel, který si odmítl pĀ™ezout sandály a odváĀnĀ se do toho pustil i v nich. A pak samozĀ™ejmĀ jako výzvu vzal i hromadu dosu neroztátého snĀhu na parkovišti a samozĀ™ejmĀ na ní musel zaparkovat. Kdo si hraje, nezlobí. A u chlap dvojnásob. Prochodili jsme okolí sedla aspoĀ pĀšky, nafotili pár fotografií okolních skal, dĀti a kytíĀek a jeli zase dál. Cesta dolĀ na druhou stranu byla pozvolnĀjší, zatáky byly mírnĀjší a dál od sebe. Jo, chudák Ā™idiĀ, ten tady na Steviu opravdu tĀĀký chleba má... Jedno je jasné, kdyĀ se budete pohybovat nĀkde poblíĀ, urĀitĀ Stelvio vyjeĀte a dopĀ™ejte si tento nevšední záĀitek. My máme jasno, urĀitĀ se tam pojedeme podívat ještĀ jednou. ProtoĀe to stojí za to. VODOMĀŠRKA & SPOL.